

51.

Indenrigsministeriet. Kjøbenhavn, den 21de Januar 1880.

Under Henvisning til Anmærkningerne til Forslag til Finantslov for Finantsaaret 1880—81 ad § 27 II. 1. skal jeg ikke undlade tjenstligt at tilstille Udvalget hofsfølgende Gjenpart af en fra Telegrafdirektøren modtagen Indberetning om den stedfundne Afbrydelse af Ledningerne i det øldste af de i Store Belt nedlagte Telegrafkabler samt om den ved Reparationsarbejdet forefundne Tilstand af det nævnte Kabel.

E. Steef.

E. Lund,
Fm.

Til Folkethingets Finantsudvalg.

Afskrift af en Skrivelse fra Direktøren for Statstelegrafien til Indenrigsministeriet, dateret den 19de Januar 1880.

Efterat det afbrudte Kabel i Store Belt nu er blevet repareret, undlader jeg ikke med Henhyn til den stedfundne Afbrydelse og den ved Reparationsarbejdet forefundne Tilstand af Kablet at indberette Følgende:

I Dagene den 28de og 29de f. M. bleve samtlige Ledninger i det øldste Store Belt Kabel, der er udlagt i Maret 1869, efterhaanden afbrudte imellem den sjællandske Kyst og Sprogø. En foreløbig Undersøgelse viste, at Afbrydelseerne fandtes nærmest mod Sprogøfiden. Kablet blev derefter underhalet først fra Sprogøfiden, og det viste sig derved, at Afbrydelsen var sket paa det dybeste Sted af Løbet, hvor der findes ca. 30 Favne Vand, samt at Kablet paa en længere Strækning ved det afbrudte Sted var i en meget daarlig Stand, idet Jernomspindningen næsten ganske var forteret. Selve Afbrydelsen viste ikke Spor af ydre mekanisk Paavirkning, og det maa derfor antages, at de med Guttaperka beklædte Ledninger i Kablet, efterat Kablets Jernbeklædning havde mistet sin Styrke, ere bleve sprængte ved Strømmens Paavirkning paa Kablet eller ved en paa anden Maade i Kablet opstaaet Spænding. Den paagjældende Del af Kablet blev derefter ogsaa underhalet fra Sjællandsfiden, hvor dets Tilstand i det Hele fandtes ret tilfredsstillende. Afslutningsfærdigheden blev udført ved, at der indspiltes et Stykke nyt Kabel af ca. 300 Favnes Længde, og den paagjældende Del af Kablet imellem Sjælland og Sprogø er nu atter i god Stand.

Om de tvende Beltkabler, der ere udlagte henholdsvis i Maren 1869 og 1871, har man hidtil antaget, at de maatte være i god Stand, uagtet denne Antagelse ikke var begrundet ved en nærmere Undersøgelse. En saadan Undersøgelse er nemlig i og for sig bekostelig, og den er endvidere betænkkelig, fordi den meget let kan indvirke skadelig paa Kablernes Varighed dets ved uundgaelige Bestadigelser under Manipulationen af Jernbeklædningen og det udenom samme værende saakaldte Compoundlag, dels derved, at Kablerne udrives af det beskyttende Lede, der i Almindelighed danner sig omkring dem. Den ved Reparationsarbejdet skete Undersøgelse har vel bekræftet den nævnte Antagelse om Kablernes Tilstand, men tillige vist, at de allerede nu paa enkelte Steder ere stærkt angrebne, hvilket ogsaa efter tidligere Erfaringer maa antages at hidrøre fra, at der paa Savhunden paa saadanne Steder findes større Mængder forraadnende Organismer, navnlig Tang o. desl., hvorved Kablernes Jernbeklædning meget hurtigt ødelægges. Der er dog neppe Tvivl om, at Kablerne endnu i længere Tid ville kunne holdes i tjensteddygtig Stand, men det indtrufne Tilfælde har vist, at man allerede nu i højere Grad end antaget er udfat for Kabelafbrydelser, til hvis Reparation under Isforhold eller blot ved uroligt Veir kan medgaa lang Tid. Med det tilstedeværende Antal Ledninger bevirker enhver Kabelafbrydelse nogen Forstyrrelse af Telegrafkorrespondancen og medfører, at man maa indskrænke blandt Andet ogsaa det Anl. Ledninger, som under normale Forhold skulle stilles til Raadighed for Korrespondancen med Lybftland; hvis uheldigvis begge Kabler samtidig skulle blive afbrudte, vilde alvorlige Kalamiteter opstaa for Telegrafkorrespondancen, specielt ogsaa for den betydelige Transitkorrespondance. Der er saaledes efter det Påserede forøget Anledning til at udlægge et Reservekabel.